

Blahoželanie k 90. narodeninám prof. Štefana Nosála od Matúša Bátku

*Áká si nám krásna, mať naša Polana,
sľa maliarskym štetcom na skle malovaná.
Spomedzi hôr všetkých len ty si jediná,
čoś dala Slovensku najlepšieho syna.*

*Kohože iného len Števka Nosála,
zato Ti, matička, večná česť a chvála.
Január bol chladný aj v dvadsiatom siedmom,
dosť tvrdo sa žilo v tomto kraji biednom.*

*Robotu mal dáku snád' len každý tretí,
aj tak sa rodili v dreveniciach deti.
Števkovi malému hrali slzy v očiach,
keď z kolisky pozrel po strmých úbočiach.*

*Nátura vrchárska nikdy sa nezmeni,
prvý si zaspieval na vlastnom krštení.
Vyrástol zo Števka šikovný mládenec,
a v žilkách mu hrala muzika a tanec*

*Podpoliansky folklór poznal do litery,
zvlášť od starých otcov a starých materi.
Klobúčik, valaška, vyšívane gety,
pomýšľal už šuhaj na ďaleké svety.*

*Rozlúčil sa v slzách s otcom a materou,
a vykročil rázne za svojou kariérou.
Ľneď zbadalo Števka naše hlavné mesto,
že akých junákov pod Polanou jesto.*

*Len čo pozatváral školské učebnice,
tak ako tanečník prišiel do Lúčnice.
Keď videli v tanci šikovného chlapa,
hneď ho pasovali za choreografa.*

*Ložal choreograf úspech nevidaný,
ako obyčajný človek spod Polany.
Verný bol Lúčnici ako svojej žene,
a stále je hrdý na svoje korene.*

*Polana mať bujná v bielučkom závoji,
pohľadom na syna srdiečko si hojí,
Slzičky jej tečú sťa voda dolinou,
bohďaj by nám dala viacej takých synov.*

*Doletela správa do všetkých oblôčkov,
že sa strýčko dožil deväťdesiat rôčkov.
Že by mal až tolko, nevidieť to na ňom,
ešte si rozkáže hrdo pred Gigáňom.*

*Ide tu o život, nie o rôčky o tie,
lebo od Lúčnice dostal doživotie.
Do života Vášho ešte veľa chuti,
šťastie a zdravie na životnej púti...
... želajú hrdí Feriňovčania...*